

Brænde herfra, og hvad Gavntræ angaar, køber Staten, udtales det ligeledes, i stort Omfang sit Forbrug i Udlandet i Stedet for at bruge Træ fra Statsskovene og fra danske Skove i det hele taget. Jeg har set, at der nylig har været afholdt et Møde, hvor dette Spørgsmaal blev drøftet, og det skulde glæde mig, om det maatte resultere i, at man indenfor de forskellige Statsvirksomheder blev klar over, at det var en fortjenstfuld Handling, om man søgte at anvende Træ fra Statsskovene, baade naar det drejer sig om almindeligt Brænde og om Gavntræ, og ligeledes, om ogsaa private fortrinnsvis vilde foretrække Brænde og Gavntræ fra danske Skove. Jeg retter altsaa denne Henstilling til den højtærede Landbrugsminister, om han ikke vil medvirke til, at noget saadant kan ske.

Naar jeg har rejst dette Spørgsmaal her, er det, som sagt, ikke i Haabet om, at jeg skulde kunne øve nogen Indflydelse paa Ministerens Stilling med Hensyn til Skovarbejdernes Lønninger. Jeg er saa fuldt ud klar over, at Ministeren har taget sit Standpunkt og ikke vil fravige det; vi ved, hvor vi i saa Henseende har Ministeren, vi ved, at vi har ham som en bestemt Modstander af Arbejdernes Krav om Lønninger svarende til, hvad de ellers har opnaaet paa mange andre Felter, og hvad Staten indenfor andre af sine Virksomheder har erkendt som gode, passende Lønninger; den højtærede Landbrugsminister derimod har altsaa den Mening, at man skal søge at komme saa langt ned med Skovarbejdernes Lønninger som muligt. Men jeg har rejst hele dette Spørgsmaal for om muligt at faa noget mere Arbejde sat i Gang i Statsskovene. Naar Ministeren mente, at den høje Løn stillede sig som en Hindring for at faa Arbejder sat i Gang, saa maa jo nemlig denne Hindring nu være fjernet, da Lønnen er reduceret. Men naar Arbejdsløsheden indenfor Statsskovene alligevel er større end maaske nogen Sinde tidligere, synes jeg, der kan være al Anledning til at rette en Henstilling til den højtærede Landbrugsminister, om han ikke paa dette Omraade vil medvirke til, at der kunde komme mere Arbejde i Gang baade i Retning af Skovning og — naar Vejrforholdene bedres — ogsaa med Hensyn til Plantningsarbejder og Vejarbejder, saa at flere Arbejdere kan finde Beskæftigelse, end det, saaledes som Forholdene i Øjeblikket ligger, synes at skulle blive Tilfældet baade nu og i det kommende Foraar.

Dernæst har jeg et Spørgsmaal at rette til den højtærede Landbrugsminister: I hvor høj Grad over Dansk Skovforening Indflydelse ved Statsskovvæsenets Lønansættelser og med Hensyn til Statsskovvæsenets øvrige Bestemmelser vedrørende Prisforhold o. lign.? Staten staar jo som Medlem af denne Forening, der vistnok oprindeligt slet ikke var tænkt at skulle være noget i Retning af en Arbejdsgiverforening, men nærmest kun at skulle tjene rent forstmæssige Formaal. Saa vidt jeg ved, giver denne Forening sig bl. a. af med at føre Forhandlinger om Prisansættelser paa Træ o. lign.; jeg ved ikke, om Foreningen ogsaa giver sig af med at træffe Bestemmelser eller vedtage Henstillinger med Hensyn til Lønspørgsmaal. Det forekommer mig, at det i saa Fald vil være højt uheldigt, om Staten vedblivende skulde have noget med denne Forening at gøre. Jeg ved vel, at det ikke er under den nuværende Landbrugsminister, at Staten har tiltraadt denne Forening, men Meningen med den var, som sagt, oprindeligt, at den skulde tage rent forstmæssige Hensyn og ikke give sig af med noget af det, jeg her har omtalt. Jeg vil spørge den højtærede Minister, i hvor høj Grad denne Forening har været medvirkende ved de stedfundne Lønreduktioner for Statsskovvæsenet, og om den i det hele taget øver Indflydelse paa Statsskovvæsenets Beslutninger, saadanne Spørgsmaal vedrørende.

Til Slutning skal jeg endnu en Gang indstændigt henstille til Landbrugsministeren, om han ikke vil medvirke til, at Statsskovvæsenet i videst mulig Udstrækning søger at iværksætte Arbejder, for at der kan raades Bod paa den store Arbejdsløshed, der findes i mange af de Egne, hvor Staten har sine Skove. I Palsgaard Skovdistrikt, som jeg nylig omtalte, gaar ikke alene de sædvanlige Statskovarbejdere for en stor Del arbejdsløse, men der er tillige mange Husmænd, som er arbejdsløse i denne Vinter, og som er nødstedte, fordi Høsten paa denne Egn slog ret stærkt fejl paa Grund af den tørre Sommer; derfor er de, efter hvad jeg har faaet oplyst, nærmest henvist til Hjælpekasserne, som de ellers aldrig søger til, da de tidligere har kunnet klare sig med deres egen Bedrift og Arbejdet i Statsskovene. Høsten slog fejl, og Udsigten til at faa Arbejde i Statsskovene slog ogsaa fejl. Landbrugsministeren vilde kunne øve en god Gerning, om han kunde